

Píseň o dvou hlavách

Jan Burian

Pokaždý když budík ráno zvoní
Těžko snění unikám
Krásný věci se mi hlavou honí
Ani nevím kudy kam

Učím se však nepodléhat citům
Odolávat panikám
Tak svou hlavu dřív než vyjdu z bytu
Do kredence zamykám

Aby to mí kamarádi nevěděli
Šetřím si ji na večer a na neděli

Přes den nosím nenápadnou lebku
Celkem běžný starší typ
Chápejte to prosím bez pošklebků
Takhle se mi žije líp

Moje hlava na mě doma čeká
Samej velkej ideál
Zamyšlená kamsi do daleka
Často ještě mnohem dál

Kdo se někdy mrknul ke mně do kredence
Poznal že jsem novým typem existence